

[Jørgen Gram.]

tinget givet tilslutning til Vesttysklands genoprustning, fordi Vesttyskland nu indgår som Danmarks og de vestallieredes forbundsfælle i NATO. Baggrunden for, at dette har været muligt, er jo, at det tyske folk med dets regering og administration ikke fremtidig vil være imod os, men vil stå på samme demokratiske linie som vi — med os.

Ud fra dette har man ved de stedfundne forhandlinger i København og Bonn, fra højeste sted både i Bonn og i Kiel, givet tilsagn om, at danskheden i Sydslesvig vil få fuld ligestilling med hensyn til tyske borgerrettigheder. Dette burde i og for sig være en selvfølge, men det har ikke været tilfældet hidtil, og bl. a. derfor var forhandlingerne nødvendige nu, da der var mulighed derfor. Jeg hilser med tilfredshed de skridt, der fra tysk side allerede er taget som en begyndelse til at holde de underforhandlingerne truffene aftaler, og jeg peger på, at den højtærede statsminister her i tinget har givet udtryk for, at de af tyskerne givne forsikringer må tages for deres fulde pålydende.

Mere ville jeg egentlig ikke have sagt i dag, og så ville jeg iøvrigt have henvist til mine udtalelser under første behandling af lovforslaget. Nu så jeg imidlertid i går i „Berlingske Tidende“ en kronik, hvori redaktør Kamphövener, Aabenraa, hævder, at der er egentlig slet ikke opnået noget for os ved de stedfundne forhandlinger, for 5 pct.s klausulen ville alligevel være blevet ophævet, 80 pct. tilskud til de danske skoler i Sydslesvig var der allerede givet tilsagn om, og lejlighed til at afholde eksaminer har de danske sydslesvigere haft de sidste 5 år. Han siger — jeg beder her om tilladelse til et citat —:

„så rent praktisk set er der herefter for de danske sydslesvigeres vedkommende ikke blevet meget tilovers udover den tyske erklærings almindelige indhold.“

Den højtærede statsminister vil måske selv svare herpå; jeg ønsker kun at sige, at det jo er let nu bagefter at påstå, at det opnåede ville sydslesvigerne have fået alligevel. Jeg tror det ikke. Ministerpræsident von Hassels tale i Kiel efter forbundskansler Adenauers samtale med den danske

udenrigsminister i Paris tydede i alt fald ikke derpå.

Men lad fremtiden besvare, hvordan ord og handling sydpå står til hinanden. Hvis det ligger sådan, som redaktør Kamphövener antyder, at de danske sydslesvigere i alle tilfælde ville have fået deres fulde rettigheder, var der jo ingen grund til at opretholde forbudet mod tysksprogede eksamensskoler længere. Dette forbud, der først kom efter besættelsens ophør, var måske forklarligt for 10 år siden, men savner grundelse nu.

To mindretal — befolkningsdele, som i Sydslesvig grupperer sig omkring ca. 42 000 stemmer, når der er valg, og i Nordslesvig omkring ca. 9 000 stemmer — må have adgang også til deres egne højere skoler med den luft og de lærere, som de pågældende mindretal ønsker, for så bagefter at gå til de afsluttende universiteter og lignende læreanstalter, hvor deres endelige uddannelse afsluttes. Alligevel rettes der kritik mod denne frihedslinie; men det synes mig, at den rodfæstede danske befolkning i Nordslesvig — 35 år efter genforeningen — uden nogen som helst bekymring kan imødesee, at der på begæring og efter forhandling eventuelt oprettes tysksprogede eksamensskoler med deraf følgende konsekvenser. Vi har jo i forvejen loyale tysksindede embedsmænd, danske statsborgere, i mange etater i Danmark, uden at der sker noget som helst derved, og jeg kan ikke tro, at der vil ske nogen forandring ved, at vi får tysksprogede eksamensberettigede privatskoler i Nordslesvig og der fra disse eventuelt udgår embedsmænd til etaterne i Sønderjylland eller i Danmark.

Jeg anbefaler på mit partis vegne lovforslaget til vedtagelse.

Ole Bjørn Kraft: Da mit partis ordfører ved første behandling, det ærede medlem hr. Bøgholm, ikke kan være tilstede — han er i udlandet på tjenesterejse — skal jeg på min gruppes vegne gøre nogle bemærkninger angående lovforslaget.

Efter at vi nu har haft lovforslaget i udvalg og det er rede til gennemførelse, følger vi indstillingen fra den danske forhandlingsdelegation og ophæver den barriere, som vi efter min mening med fuld føje opstillede efter befrielsen for at af-